

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي ذُبُرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ فِي دِمَةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخِرَى

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de Ayetü'l-Kürsi adıyla bildiğimiz muhteşem bir ayet vardır. Bu ayette Rabbimiz kendini bizlere veciz bir şekilde tanıtmıştır. Esmâ-i Hüsnâ'sından örnekler vermiştir. Peygamberimiz (s.a.s) de, “**Namazın ardından Âyetü'l-Kürsî'yi okuyan kimse, sonraki namaza kadar Allah'ın himayesi altındadır.**”¹ buyurarak bizlere bu âyeti okumamızı tavsiye etmiştir. Geliniz bugünkü hutbemizde Rabbimizin Ayetü'l-Kürsi'de² bizlere öğrettiği hakikatlere hep birlikte kulak verelim.

Aziz Müminler!

Rabbimizin Ayetü'l-Kürsi'de bizlere öğrettiği ilk hakikat **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığıdır. Hepimiz, Allah'ın kuluyuz. Hepimiz, O'nun kudreti karşısında aciziz. Hepimiz O'nun yardımına, rahmetine, affına muhtacız. Dünyanın türlü meşakkatleri karşısında el açıp aman dileyebileceğimiz, yegâne sığınağımız, dayanağımız O'dur. Bize düşen, Rabbimize hakkıyla kul olmaktır..

Kardeşlerim!

Rabbimiz, **الْحَيُّ الْقَيُّومُ**, dur. O, her daim diridir, bâkidir. Hayatı veren de alan da O'dur. Her şeyin varlığı O'na bağlıdır. Bize düşen, dünyanın fani, hayatın bir emanet olduğu bilinciyle yaşamaktır.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

Allah, yaratılmışlara özgü niteliklerden münezzehtir. O, her anımıza, her davranışımıza hâkimdir. Bize düşen, Rabbimizin bizlere şah damarımızdan daha yakın olduğunu aklımızdan çıkarmamaktır.

لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

Kâinata var olan her şey Allah'a aittir. Mülk O'nundur, Hüküm O'nundur. Nimet O'nundur. Varlık da yokluk da, darlık da bolluk

da O'ndandır. Bize düşen, her durumda zikreden bir dile, şükreden bir kalbe, tefekkür eden bir zihne sahip olabilmektir.

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Rabbimizin izni olmadan hiç kimsenin bize ne faydası olabilir ne de zararı dokunabilir. Allah katında bizi değerli kılan, O'na olan imanımızdır, teslimiyetimizdir, sadakatimizdir, sâlih amellerimizdir.

Aziz Müminler!

Âyetü'l-Kürsi'nin bizlere öğrettiği bir hakikat de,

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

yani Rabbimize hiçbir şeyin saklı, gizli kalmayacağı gerçeğidir. O, dilimizden dökülen her bir sözü, gönlümüzden geçen her bir duyguyu, zihnimizdeki her bir düşünceyi bilir. Bize düşen, bütün varlığımızla kötülükten sakınmaktır. Elimizi, dilimizi, zihnimizi, gönlümüzü iyiliğin merkezi ve hizmetkârı kılabiliriz.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

Rabbimiz, ilmin ve hakikatin yegâne kaynağıdır. O bildirmezse biz bilemeyiz. O duyurmazsa biz duyamayız. O söylemezse biz söyleyemeyiz. O göstermezse biz göremeyiz.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

Rabbimizin kudreti, yüceliği, azameti ve ilmi, her şeyi kuşatmıştır. O hiçbir zafiyete düşmeden her şeyi yönetendir. Bize düşen, kulluğu ve ibadeti yalnızca Âlemlerin Rabbine has kılmaktır. Kula kulluk etmemektir. Zira,

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

her türlü yücelik ve üstünlük Allah'a mahsustur. Bizler bu gerçeği namazlarımızın her rek'atında dile getiririz. Rükûlarımızda **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** secdelerimizde **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ** yani “Şanı yüce olan Rabbim! Her türlü noksanlıktan uzaksın” diyerek Rabbimizi yüceltiriz.

Aziz Kardeşlerim!

Geliniz! Ayetü'l-Kürsi'nin bu derin anlamlarını yeniden tefekkür edelim. Kötülüklerle karşı kalkan kıldığımız namazlarımızın akabinde okuduğumuz bu âyet, bizleri kötülerin şerrinden, bela ve musibetlerden korusun. Rabbimiz, bizleri Âyetü'l-Kürsi'nin hakikatlerinden, Yüce Kitabımızın ilkelerinden bir an olsun ayırmasın.

¹ Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, III, 83.

² Bakara, 2/255.